

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

**بررسی ارتباط آمادگی بالینی دستیاران مربی با رضایتمندی دانشجویان کارشناسی
پرستاری از آموزش بالینی**

نگارش: رجب دشتی کلانتر

استاد راهنما: سرکار خانم عزت جعفر جلال

اساتید مشاور: خانم دکتر زهره پارسایکتا و دریادخت مسرور

استاد مشاور آمار: خانم آغافاطمه حسینی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته آموزش پرستاری گرایش داخلی جراحی

دیماه ۱۳۹۱

چکیده

زمینه: آموزش بالینی اساسی ترین بخش آموزش دانشجویان پرستاری به شمار می رود، که با تلفیق دانش تئوری و مهارت‌های عملی در نهایت سبب آماده سازی آنها جهت ورود به عرصه مراقبت از بیمار و ارائه خدمات بالینی و درمانی می شود. روش‌های مختلف آموزش بالینی ارائه شده روی مهارت‌های بالینی کسب شده و رضایت دانشجویان تاثیر مستقیم دارند. روش آموزشی دستیار مربی بالینی به جهت بهره گیری از پرسنل پرستاری واجد شرایط در امر آموزش بالینی به عنوان یک مدل مشارکتی بین دانشکده و بیمارستان مدنظر بوده و از نظر صاحب نظران به جهت برخورداری از مهارت‌های عملی مورد نظر از یکسو و حل مشکلات کمبود هیئت علمی از سوی دیگر مورد توجه میباشد. لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط آمادگی بالینی دستیاران مربی با رضایتمندی دانشجویان پرستاری از آموزش بالینی انجام گرفت.

روش پژوهش: این مطالعه از نوع توصیفی مقطعی است. تعداد ۴۴ نفر دستیار مربی بالینی و ۲۰۲ دانشجوی پرستاری سال ۳ و ۴ که در سال ۱۳۹۱ تحت نظر ایشان مشغول آموزش بالینی بودند مشارکت داشتند. پرسشنامه آمادگی بالینی دستیاران مربی در دو قسمت مشخصات دموگرافیک و آمادگی بالینی و پرسشنامه رضایتمندی دانشجویان نیز شامل بخش مشخصات دموگرافیک و ۲۵ سوال رضایتمندی بود. آنالیز داده ها در برنامه SPSS نسخه ۱۶ انجام شد. داده های حاصل از این پژوهش با استفاده از روش های آمار توصیفی و توصیف نمونه ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. همچنین از مجذور کای و ضریب همبستگی پیرسون جهت ارتباط سنجی اهداف و پاسخ به سوالات پژوهشی استفاده شد.

یافته ها: میانگین سن دستیاران مربی ۴۰ سال و دانشجویان ۲۲/۵ سال بود. ۷۵ درصد مربیان مدرک کارشناسی و ۲۵ درصد ارشد بودند، میانگین سنوات کاری آنها ۱۶/۳۴ سال و میانگین سابقه مربیگری ایشان ۵/۶۹ سال بود. ۴۸/۲ درصد از دانشجویان حین تحصیل شاغل بوده و میزان علاقمندی آنها به رشته ۸۲/۱ درصد گزارش میشود. از نظر آمادگی بالینی دستیاران مربی ۵۴/۵ درصد آمادگی متوسط و ۴۵/۵ درصد آمادگی بالا داشتند (آمادگی پایین گزارش نشد). ۵۳/۵ درصد از دانشجویان رضایتمندی بالا و تنها ۱۰/۴ درصد رضایتمندی پایین گزارش کرده اند. بین آمادگی بالینی مربیان و رضایتمندی دانشجویان ارتباط خطی با ضریب همبستگی ۰/۳۳۹ معنی دار بود ($P=0/024$). ارتباط آمادگی بالینی با جنس ($P=0/05$)، وضعیت تاهل ($P=0/01$) و سابقه مربیگری ($P=0/038$) مربیان معنی دار بوده و در گروه مونث، متاهل و سابقه مربیگری بیش از ۵ سال بیشتر بود. و ارتباط رضایتمندی دانشجویان با جنس ($P=0/004$) و اشتغال بکار ($P=0/001$) دانشجویان معنی دار و در گروه مذکر و افراد شاغل بیشتر بود. همچنین رضایتمندی دانشجویان از آموزش بالینی با وضعیت تاهل مربیان ($P=0/046$) و نوع کارآموزی یا کارورزی ($P=0/036$) معنی دار بود.

بحث و نتیجه گیری: بر اساس نتایج بدست آمده و معنی داری ارتباط خطی بین آمادگی بالینی دستیاران مربی و رضایتمندی دانشجویان پرستاری از آموزش بالینی ارائه شده، می توان از این مدل به عنوان مدل قابل اجرا در دانشکده های پرستاری و مراکز آموزشی درمانی حمایت نمود. دقت در انتخاب افراد علاقمند جهت آموزش بالینی، بررسی و برطرف نمودن نیازهای آموزشی، برگزاری جلسات هماهنگی بین مربیان و اعضای هیئت علمی و ارائه راهنماها و طرح درس بالینی میتواند در ارتقاء آموزش بالینی و رضایتمندی دانشجویان از آن موثر واقع شود.

کلید واژه ها: دستیار مربی بالینی، آموزش بالینی، رضایتمندی، دانشجویان پرستاری

Tehran University of Medical Sciences

Faculty of Nursing and Midwifery

**Relationship of Preceptors educational preparedness and their
students satisfaction in educational hospitals of Tehran University of
Medical Sciences**

By: Rajab Dashtikalantar

Under Supervision of Ezzat Jaafarjalal

A thesis submitted to the Graduate Studies Office
In partial fulfillment of the requirements for
The degree of MSc in Medical Surgical

January, ۲۰۱۳

Relationship of Preceptors educational preparedness and their students satisfaction in educational hospitals of Tehran University of Medical Sciences

Abstract

Background: Clinical education is the most fundamental part of the curriculum of nursing students, Combining theoretical knowledge and practical skills leads to prepare them to enter the field of patient care and clinical services and treatment. Different ways of clinical education has direct impact on clinical skills acquisition and student satisfaction. Training methods of preceptor, due to utilizing qualified nursing staff s in clinical education, is considered as a communication model between colleges and hospitals, it involves practical skills and can solve facility deficits, and hence experts consider them. So this study aims to investigate the relation between the preparation of preceptors and nursing student's satisfaction of clinical education.

Methods: This study is based on cross-sectional correlation. Number of 44 clinical preceptors and 202 nursing students of year 3 and 4 in 1391 has participated in the research. Readiness questionnaire of preceptors had two parts, the demographic and clinical preparation, and students' satisfaction questionnaire had two sections including demographic information and 20 questions about their satisfaction. Data analysis performed using SPSS v.16. The data, collected from these research, analyses and using descriptive statistics and sample analysis methods. Also, the chi-square test was used to link survey objectives and research questions.

Results: The average age was 22.0 years for students and 40 years for preceptors. 90 percent of preceptors had bachelor degree, and 10 percent master degree. The average year of services was 16.34 years and the average precedence was 0.69 years. 48.2 percent of students were employed during the education .The rate of interest in the field was reported 82.1%. 04.0% of preceptor assistants had average clinical preparedness and 40.0% had high rate of preparedness (low rates was not reported). 03.0 percent of students reported higher satisfaction and only 10.4% reported low. There was statistically significant relation between clinical preparedness of preceptors and student satisfaction ($P=0.004$). Relation between clinical preparedness with sex ($P=0.00$), marital status ($P=0.01$) and coaching experience ($P=0.038$) were significant and in female groups, the rate of married people and coaching experience was more than 0 years. Relation of Student satisfaction with the sex ($P=0.004$) and student's employment ($P=0.001$) were significantly higher in male groups, and employed groups. Also, students' satisfaction had significantly related to the marital status of preceptors($P=0.046$) and type of internship or apprenticeship ($P=0.036$) was significant.

Conclusion: Due to results of relevance between preceptor preparedness and nursing student's satisfactions in represented clinical education period, this model as an applicable and suitable one is suggested to nursing colleges and health related educational centers. The accurate selection of people who interested in clinical trainings and providing training and educational requires and holding coordination meetings between preceptors and faculty members and presenting guidelines and clinical education period plan can promote clinical training and student's satisfaction.

Key words: Preceptor, Clinical education, Satisfaction, Nursing students